

פרשת לך לך

"וַיְהִי בִימֵי אֶמְרָפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר.. עָשׂוּ מִלְחָמָה.."

(בבלי - מגילה (י):)

"..אמר רבי לוי ואיתימא רבי יונתן, דבר זה מסורת

בידינו מאנשי כנסת הגדולה, כל מקום שנאמר

'ויהי' - אינו אלא לשון צער:

(אסתר א, א) 'ויהי בימי אחשורוש' - הוה המן.

(רות א, א) 'ויהי בימי שפוט השופטים' - הוה רעב.

(בראשית ו, א) 'ויהי כי החל האדם לרוב' -

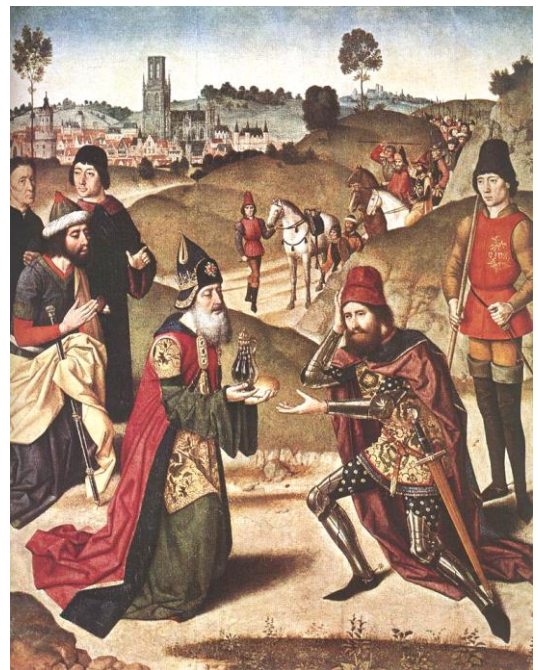
'..וירא ה' כי רבה רעת האדם'.

(בראשית יא, ב) 'ויהי בנסעם מקדם' -

'..הבה נבנה לנו עיר'.

(בראשית יד, א) 'ויהי בימי אמרפלי' -

'..עשו מלחמה'.."

פגישת אברהם (מימין) עם מלכי-צדק (משמאל).
ציור מהמאה ה-15 בלגיה

שיעור פרשת השבוע: נתנאל ניימן

שבת פרשת לך-לך		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	17:50	זמן תפילין / טלית	05:54 ← 05:58
מנחה	14:00	שחרית א'	06:05
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"כ)	08:30
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:36 ← 09:37
שחרית ב'	08:30		
מנחה	13:30	מנחה וערבית	17:50
לימוד הורים וילדים	16:45	שקיעה	18:08 ← 18:02
צאת השבת	18:44	ערבית	20:10

שבת
שלום

יאה וקדמה - 3פונה ונלכה

במסלול מסעו של אברהם ממצרים צפונה, לתוככי ארץ כנען, לא הכל הולך חלק.. רכושם הרב של אברהם ולוט מהווה להם בעיה.. המרחב הגיאוגרפי צר מהכיל את שניהם עד כדי עימותים בין הרועים משני הצדדים. אברהם מציע ללוט הצעה נדיבה ומשאיר בידיו את ההחלטה: **"הלא כל הארץ לפניך הפך נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה"** (יג-ט). אונקלוס, בתרגומו לארמית, מפרש את הצעתו של אברהם ללוט כפי שהיה נהוג לכנות את הכיוונים בעת העתיקה: 'שמאל' מציין את כיוון 'צפון', ו'ימין' את כיוון 'דרום'.

לאחר הפרידה מלוט הקב"ה מבטיח לאברהם את הארץ כנחלה: **"שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה"**. (יג-יד) מושגי כיוון אלו המשמשים אף להתמצאות גיאוגרפית של המקום, מכונים ע"י הנביא ישעיה: **"ארבע כנפות הארץ"** (י"א-י"ב). הנביא זכריה (ב'-י) מכנה אותם בשם: **"ארבע רוחות השמים"**.

על פי התיאור בפרשה אברהם ולוט עומדים שפניהם לכיוון מזרח (קדמה) והצד השמאלי הוא 'צפון'. מיד לאחר מכן בהבטחת הנחלה לאברהם ה' פותח בצד 'צפון'. המילה 'צפון' מתייחסת לשמש 'הצפונה' שנחבאת ואינה מראה פניה בכיוון זה.

במבצע בו מציל אברהם את לוט, כתוב: **"וינס ויחדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק"** בתרגום לשפה הערבית-הצפון מכונה: **"שימל"**. מנגד לו הצד הימני הוא 'הדרום'. בהבטחה לאברהם הדרום מקבל את הכינוי 'נגבה' על שמו של אזור הנגב. בתלמוד הבבלי מסכת תמורה-ט"ז. ניתן הסבר למקור המילה "נגבה" שהוא מנוגב ממים. שמה של ארץ 'תימן' נגזר מהמילה 'ימין' הלא הוא הדרום.

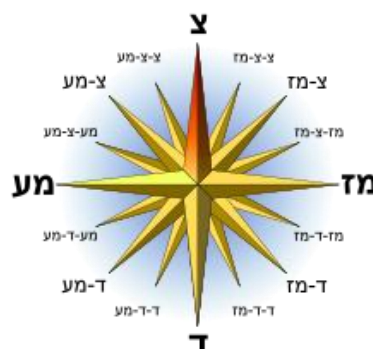
המילה 'קדמה' מציינת במקרא את הכיוון הפעיל והקובע למבט קדימה, הוא צד 'מזרח' ממנו "זורחת השמש". על פי הכתוב (יג-יא) 'ויסע לוט מקדם', לוט עם משפחתו ורכושו הולכים ישר קדימה - לכיוון מזרח ומגיעים לעיר סדום באזור ים המלח.

ועוד על המזרח במקרא. אדם וחוה מגורשים ע"י אלוהים אשר מציב שמירה 'מקדם לגן עדן' (ג-כד). קין מתיישב לאחר רצח אחיו 'בארץ נוד קדמת עדן' (ד-טז).

פירושה של המילה הלטינית 'אוריינט' הוא 'מזרח' וממנה נולדה המילה 'אוריינטציה'. בפסיפס עליו מופיעה "מפת מידבא" בו היא מכוונת למעלה לכיוון מזרח ניתן לראות וללמוד על כיווני המפות בעבר שהיו למזרח, כשם שהמפות בימינו פונות לכיוון צפון.

כיוון "הים" מציין את המערב. העומד בארץ ישראל ופניו למזרח, גבו מופנה לצד 'מערב' בו השמש שוקעת בסיומו של היום - 'בערב'. הים התיכון נקרא גם "הים האחרון" (דברים י"א-כ"ד), בשל מיקומו של הים מאחורי גבנו כשאנו מביטים קדימה (מזרחה) לכיוון ים המלח ולאורך נהר הירדן.

מנחם קימלמן-קיבוץ ראש הנקרה

הספר לסבתא רחל ז"ל – אורית לאו

סבתא, כשאני מתחילה להריץ את הזיכרונות המשותפים שלי אתך וממך, הרבה מהם זיכרונות טובים, אפילו טובים מאד. זה מתחיל בזיכרון של ילדות שבה היית נוכחת. כשכנה צמודה אלייך בקיבוץ - זוכרת את עצמי מטיילת ועוצרת אצלך לקוביית סוכר, קרמבו או פינוק אחר. זה ממשיך לפעמים בהם הייתי מחליטה סתם כך לישון אתך. היו לנו שם בלילות האלה שיחות כאלו בהן סיפרת לי על סבא, ההורים שלך, האחיות, על ירושלים.

הזיכרונות מגיעים גם לספרייה של בית הספר, לחדר האוכל וגם לחוג המשניות שפתחת אצלך בבית. כמה פעמים ניסו אחרים ללמד אותי לשון משניות, ואת הצלחת. אולי בזכות אווירת המשחק שהייתה, אולי בזכות הפרסים. בין כך ובין כך "פרקי אבות" נכנסו אלי לווריד. באופן כללי סבתא-היה כיף לשחק אתך. חדות המשחק וניצוצות הילדותיות שתמיד היו בך גרמו לכל כך הרבה שעות של משחק משותף. זכיתי בתקופה הזאת שבין גיל 8 ועד סוף התיכון להיות אצלך שבוע-שבועיים בכל חופש גדול ועוד מספר לא מבוטל של שבתות, את ואני.

היינו מדברות הרבה. הייתי קוראת אצלך ספרים של חיים ולדר, היינו הולכות לברכה, היית מלמדת אותי לסרוג ותוך כדי סורגת לי איזה סוודר או שניים וכיפות. כל כך הרבה כיפות. באותם חופשים היה לנו לוז קבוע. סדר יום די פשוט אבל היתה מבחינתי הנאה גדולה. בבת המצווה שלי, עשיתי עלייך את נושא "החקר" שלי. אני לא יודעת אם זו הייתה החלטה שלי או שהכוונתי ע"י גורמים אחרים, וזה גם לא משנה- כי זה היה כיף ומשמעותי. זה התחיל בכמה ראיונות בהם סיפרת על המשפחה העוטפת שלה נולדת. סיפרת לי בפירוט על ההורים שלך האוהבים. הראית לי תמונות שלך כשהיית צעירה -אין לי ספק שעליך נאמר "מלכת היופי של ירושלים". אח"כ עשינו סיור רגלי בתחנות ילדותך. אמא שלי, אני ואת. הלכת בחדווה בין החצרות של "בתי אונגריין". הצבעת בהתרגשות על בתי ספר, על המקום שאליו היית צריכה ללכת כדי להגיע לתנועת הנוער. זכרת פרטים קטנים. שיעור מסוים, מורה אחת לחלילית, אבני דרך.

וכמובן סבתא שסיפרת על סבא. מה אני אגיד לך? אני זוכרת אותי חושבת כבר בילדות שאהבה כזאת קיימת רק בסרטי דיסני. ועוד חושבת לעצמי שלמרות שהחיים נקטעו באמצע זכית לאהוב ולאהב כמו שרק מעטים בעולם זוכים. אני מקווה בעצמי פעם להרגיש כזאת אהבה. לאורך כל השנים הניצוץ בעינייך לא היה נעלם כשדיברת עליו. סיפרת עליו. סיפרת עליכם. כמה אור הוא נתן לך בתוך החיים. ההערצה שלך אליו הייתה קיימת כאילו הוא מעולם לא עזב וכך היו גם הדמעות. סבתא, כשאני מסתכלת על הדברים שכתבתי כאן אני אומרת - חיית חיים פשוטים אבל מלאים. מילדות שמחה, לאיש אוהב, שישה ילדים, 29 נכדים, 17 נינים (אבל מי סופר) לא סבלת מעוני או קור. הייתה גם בדידות איומה, היו רגעים שאני בטוחה שהיית רוצה למחוק. אבל סבתא, ברגעים כאלה של פרידה אני בוחרת לראות את הטוב. שהיה קיים ונוכח. תודה לך סבתא. על כל סוכריה, ספר או פיצ'יפקס אחרים. תודה על הצחוק. על הסבלנות שלך לשבת וללמד ילדה כמוני חשבון ומשנה. תודה שלימדת אותי לשחק.

סליחה סבתא. סליחה שלקראת הסוף וקצת לפניו כבר לא נותרה בי סבלנות להאזין לסיפורים, לבכיות. סליחה על כל אותן הפעמים בהן היה קל יותר להיות רחוקה. אני כותבת ומתפללת אליך ומבקשת שתסלחי. יש עוד המון להגיד והמון לספר וזה משמח לדעת שעוד נמשיך לדבר עלייך ואתך. עכשיו, זה נראה כמו זמן טוב לעצור ולהיפרד.

אני אוהבת אותך סבתא. לך לך לשלום.

אפרת ארן – זכר נפרדת מסבתא רחל ז"ל

ביום הולדת שבעים שלך, סבתא, הקראתי לך את השיר הבא, של המשוררת דליה יאירי:

"לפעמים אני שומעת איך נחרצים קמטים בפניי.

יש כאלו המשמיעים קצה קולו של חיוך

ואחרים זנב אנחה, דאגה או המית געגוע למשהו או מישהו שלא ישוב.

באור דמדומים אני אומרת לזו הנשקפת

בזכוכית החלון או אפילו במראה -

יש משהו יפה בקמט חדש.

הזמן בחר בי לחרט עלי שירי"

ומאז, סבתא, גם בפניי נחרצים להם לאט לאט קמטים.

בטלוויזיה מנסים לשכנע אותי לסרב להם, להילחם בהם, להחליק את הפנים, להישאר צעירה לנצח, אבל אני נזכרת בשיר הזה, ובפנייך היפות המלאות קמטים, וחושבת לי איך לכל קמט שנחרץ בפנים שלי קול משלו, לעיתים זה חיוך, ולעיתים - למשל עכשיו - זו המיית געגוע.

אתגעגע אלייך, סבתא, אתגעגע אל השבתות וחופשות הקיץ כשהייתי ילדה ונערה, בכל קיץ באתי אלייך עם חברה אחת או יותר, לשבוע בקיבוץ, יחד עם החברות שהכרתי בקייטנת הנכדים. אתמול סיפרתי בקבוצת הווטסאפ של השבט שלי ב"בני עקיבא" שאת אינך עוד, וכולן זכרו אותך באהבה רבה.

אתגעגע להתרגשות בהליכה אתך בשבילי הקיבוץ, לנשום את הירוק, הירוק הזה ולהגיע לכלבו - כי את תמיד מרשה לי לבחור ממתק או משחק ואחר כך להעביר את ההתרגשות הזו לילדים, כשהכלבו כבר גדול יותר וחדר האוכל ריק יותר, אך עדיין - חדר אוכל עם סבתא, ומותר לקחת כמה סודה שרק רוצים.

אתגעגע ללכת אתך לבריכה, לרפת, למשק ילדים, לקבל ממך אהבה, ושמנת מתוקה עם שלוש כפיות סוכר (ששמרת לי במיוחד בכל פעם שבאתי) ואינספור סיפורים, על ימי הקיבוץ הראשונים ועל סבא ידידיה ז"ל שאותו תמיד אהבת כאילו רק נפגשתם, את ההסברים על המחשב ועל חשבון וקיפולי נייר ודומינו.

והמתנות הרבות שקיבלנו ממך, הסידור שאחיה קיבל כשנולד, עם שמו חרוט עליו וה"דופלו" ומשחק ה"קטאן" שקנית לנו, שכל הילדים יודעים שזה מסבתא, ועוד משחקים וספרים וחיוכי אהבה וגאווה ששלחת אלינו כל פעם מחדש והפכו לקמטים שמעטרים את פניי.

עוד קמטים רבים נכוונו לי, נראה לי שאחד מהם נחרט בי ממש כעת. קמטים שיזכירו לי אותך סבתא, את זמניות החיים, את הגעגועים לאלו שאינם, וגם את החיוכים והאהבה שעוד ישנה.

הזמן בחר בנו, בכולנו, לחרוט עליו את שירי, והשיר שלך סבתא, עשיר וייחודי ונפלא מאד, יישאר איתי לתמיד.

לחברי סעד היקרים!

כעת, לאחר סיום ימי השבעה ותחילת ימי העיבוד והעיכול של הפרידה מאמא – רחל כהן ז"ל, אנחנו מבקשים להודות לכם, כיחידים וכקבוצה, על הליווי שזכינו לו.

כבר מימי הרעה שבאו עלינו עם התדרדרות המחלה של אמא, הרגשנו את העין הטובה שלכם. ככל שעברו החודשים הלכה אמא והתכנסה לתוך עצמה. נכנסנו לתוך בועה של זמן בעזרת הוספיס בית ומצאנו את עצמנו חוזרים לסעד בתכיפות גדולה. מאור הפנים שזכינו לו בשבילים, בתפילות, בקניות הקטנות, הזכירו לנו שעם כל שינויי המסגרות, הקהילה נשארה מאד מלוכדת ומחוזקת.

עם ההודעה על פטירת אמא (במוצ"ש בראשית) ראינו את סעד במלוא עוצמתה. תוך דקות התייצבו אצלנו הרב ארי, נטע ויחזקאל והורידו מעלינו כל טרדה הקשורה לענייני הקבורה והשבעה. לא נוכל להזכיר את שמות כל החברות והחברים שסייעו במהלך השבוע בדאגה לארוחות, ללינה, לציוד ולכל מה שהצטרכו. הלבבות היו פתוחים, העיניים טובות ורואות והידיים מושטות.

עם כאב הפרידה נשאר הטעם הטוב והגעגוע המתוק למקום שהיה ותמיד יישאר הבית שלנו. מאחלים לכולכם ברכת חורף בריא וטוב ותפילה שנצליח לשמור על קשר גם בימים שלווים ומוארים.

יוסף כהן

ברוריה ואלנה ארן

נורית ואמילי צהאלי

נועה ופני לאו

אליזר ואפי כהן

רקפת ומנשה צנזי

עם כל הנכדים והנני'ים.

פרשת לך לך – חידות א' ב' / הרב ארי

בפרשת השבוע מתחיל אברהם אבינו את המסע מחרן לארץ כנען יחד עם אשתו העקרה ועם אחיינו. אחרי ההגעה לכנען וההבטחה של הקב"ה שהוא ייתן לזרעו של אברהם את הארץ, פורץ רעב שמחייב את אברהם לרדת למצרים. שם נלקחת אשתו לפרעה המלך, ומוחזרת לו בעזרת ה'.

בעלייתם חזרה לכנען מסתכסך אברהם עם אחיינו והם נפרדים זה מזה. בעקבות מלחמת ארבעת המלכים נגד החמישה, נלקח אחיינו של אברהם בשבי. למרות הריב, נחלץ אברהם לעזרתו ומחזיר אותו ועוד רבים אחרים. הקב"ה כורת ברית (בין הבתרים) עם אברהם על כך שזרעו יירש את הארץ. אשת אברהם נותנת לו את שפחתה לאישה – כדי שיוולדו לאברהם ילדים. וכך זוכה אברהם לבן ראשון – ישמעאל. בסופה של פרשה מצטווה אברהם למול את עצמו ואת כל בני ביתו.

א – המקום הראשון אליו מגיע אברהם בארץ כנען (2 מילים)	ל – בן אחיו של אברהם
ב – מצוה שאברהם מקיים בגיל 99 וישמעאל בגיל 13.	מ – לשם יורד אברהם בגלל הרעב
ג – זר (או: גוי שהופך להיות יהודי)	נ – העונש של פרעה על לקיחת שרה
ד – <u>שאלת אתגר</u> : עיר מוצאו של אליעזר (רמז: בסוריה)	ס – המקום בו לוט בוחר לגור לאחר שעזב את אברהם
ה – שפחת שרה	ע – מי שאין לו ילדים
ו – השלימו: "קום הַתְּהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ לְאֶרְכָּה _____ כִּי לֶךְ אֲתִנְנֶנָּה"	פ – נהר שמשמש גבול צפוני של הארץ המובטחת לאברהם
ז – רק אותם חייבים למול	צ – אחת מחמשת הערים שנלחמו נגד ארבעת המלכים
ח – כיום – משתתפים בפעילויות תנועת הנוער, בפרשה – לוחמים נועזים. במי מדובר?	ק – כינוי לצד מזרח (למה הוא נקרא כך?)
ט – השלימו: "וְאַתָּה תָּבוֹא אֶל אֲבִתֶּיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקָּבֵר בְּשִׁיבָה"	ר – משגיחים על הצאן של אברהם ועל הצאן של לוט
י – כינוי לצד מערב (למה הוא נקרא כך?)	ש – אשתו של אברהם
כ – תפקידו של מלכיצדק מלך שלם	ת – בגיל זה תלד שרה בן לאברהם

שְׂמִיּוֹת כְּהֻנָּה – ע"ת מן אֵל הַשְּׁמִיטָה / הַרְבֵּי אֵרִי 60

שאלה: האם אני מחויב להפקיר את כל הלימונים שחנטו על העץ שלי ולאפשר לכולם לקחת? האם אני יכול לקטוף פירות מעצים של שכנים? הרי התורה מחייבת להפקיר את כל הפירות בשמיטה!

תשובה: עדיין לא. אמנם שנת השמיטה התחילה בראש השנה תשפ"ב, אבל חובת הפקרת הפירות (ואיסוף מעצים אחרים) קיימת רק בפירות שיחנטו במהלך שנת השמיטה (חנטה = נפילת הפרח והופעת הפרי). כל הפירות שנמצאים עכשיו על העץ התחילו לחנוט לפני ראש השנה (גידולי 'שישית'). לכן, אין בפירות אלו קדושת שביעית, אין חובה להפקיר אותם והם שייכים לבעלי העצים.

בהמשך השנה, כשיחנטו הלימונים, ושאר הפירות, על בעלי העצים להפקיר את פירותיהם ולאפשר לכל מי שיחפוץ להיכנס ולקטוף כמות סבירה של פירות (כזו שמשפחה קונה בקנייה מרוכזת). כמובן שגם לבעל העץ מותר לאכול ("וְהָיְתָה שִׁבְתְּ הָאָרֶץ לָכֶם לְאֶכְלָהּ לֶךְ וּלְעֶבְדָּךְ וּלְאִמְתֶּךָ..."). משמעות מעשית נוספת של הלכה זו תחייב אותנו להפקיר את פירות העצים גם במחצית הראשונה של השנה השמינית (תשפ"ג), שהרי פירות אלו יחנטו בשנת השמיטה.

לכן, למרות שעבודות הקרקע נאסרת מראש השנה ועד ראש השנה, קדושת השביעית והחובה להפקיר את הפירות תחל רק באמצע שנת השמיטה ותסתיים בתוך השנה השמינית.

כדאי לדעת שבירקות הרגע הקובע לקדושת שביעית הוא לקיטת הירק ולא החנטה. לכן, כל ירק או עלי תבלין שגדלים בגינות יש להפקיר אותם, לאחר הקטיפה יש לנהוג בהם קדושת שביעית.

סיכום: קדושת שביעית וחובת הפקרת הפירות בשמיטה נקבעות על פי החנטה. לכן בשלב זה של השנה אין חובה להפקיר את הפירות ואין לגעת בפירות שגדלים בחצרות וגינות של אחרים. עבודת האילן אסורה מראש השנה תשפ"ב ועד ראש השנה תשפ"ג.

על הנצחה בחינוך החברתי

"כבר הקיץ חלף,
כבר טסים מעליו
ברבורי הענן בשרשרת.
כבר כמש הדרדר,
ועמוד המטר
מעבר לאופק ניצב..."

(חיה ורד)

שנת תשפ"ב נפתחה ב"חינוך החברתי" לפני כחודש, אך בשל הקורונה שמרחפת תמידית מעלינו, ילדים רבים לא הגיעו למסגרות, אם בשל בידוד מכורח ואם בשל בידוד מרצון לצלוח בשלום ובבריאות את תקופת החגים. אך כעת הקיץ תם, החגים חלפו ושיגרה מבורכת ניצבת לפנינו, ב"ה חזרנו הילדים והצוות במרץ רב.

הנושא השנתי בו בחרנו לעסוק השנה בחינוך החברתי הינו "חיבור". חיבור במעגלים קטנים של הילדים עצמם ומשפחתם, וחיבור במעגלים נרחבים יותר של חברה וחברים, וישנו גם החיבור של המעגלים הרחבים כמו: הקהילה, היהדות, האדמה, המורשת והמדינה.

בחודש חשון נתחבר לקבוצת השווים, לחברים ולמקום בו הילדים נמצאים וממנו הם יוצאים כמו שכתב אהוד בנאי: "השביל הזה מתחיל כאן, בין סניף בנק למעין. לא סלול, לא תמיד מסומן..." נצא לפעילויות בסביבת בתי הילדים ונשתדל לפגוש בני משפחה ולהכיר תחומי עניין של הילדים, נעבוד על גיבוש חברתי ועל השוני בין כל ילד וילדה היוצר את חברת הילדים שלנו.

אני רוצה לשתף כאן קצת על הצוות החינוכי המצוין לו זכינו השנה והפעם אספר על בנות השירות הנהדרות שלנו שעובדות בבתים הכוללים:

אדרת גוברמן - הגיעה אלינו ממעלה אדומים ומובילה ביד רמה את בית כולל א'. אדרת היא גם בת שירות במשק ילדים, היא מאומצת אצל משפחת עדיאל ודקלה גינזברג.

עטרה כהן – גם היא ממעלה אדומים ומשלבת שירות במשק יחד עם הדרכה במפ"ל. עטרה מאומצת אצל משפחת לנדסמן ואם נתקלתם בשתי בנות רוכבות בשבילי הקיבוץ על אופניים אז אלו הן עטרה ואדרת.

סתיו דמרי - סתיו הגיעה לכאן בשנה שעברה מניצן ועשתה הסבה משירות במשק ילדים לבתים הכוללים. סתיו מסיימת עוד כמה חודשים את השירות ותישאר כשכירה בחינוך. סתיו מדריכה בבית כולל ג' ומאומצת אצל משפחת אפרת ויצחק שלומי.

הודיה אחדות - הודיה הגיעה אלינו מעפרה, תקן מלא בחינוך ומדריכה בבית כולל ב', ואם תראו אותה עם דף תדעו שהיא באמצע שרטוט של מבנה כלשהו...

הדס שניצר - הדס מבאר שבע ונמצאת בתקן מלא ב"והדרת" אך בכל יום בצהריים מצטרפת אלינו לבתים הכוללים (כרגע בבית כולל ד').

נשמח לשלב בתכנית החודשית חוגי בית שונים עם חברים מקהילת סעד, כל מי שמעוניין להשתבץ מוזמן לפנות אלי או אל אחד ממדריכי החינוך החברתי.

מאחלת לכולנו שיגרה **מחברת**, בריאה ומהנה.

רות נאור

על כנען

מה זה אומר להיות נשוי למרכזת ועדה?

זה אומר שצריך לחשוב פעמים לפני שמחליפים לפיגימה, כי אולי יש איזה פגישת צוות אצלך בבית ב11 בלילה.

זה אומר שיש כוננות עוגיות, והילדים צריכים לדעת שאם זה החבילה האחרונה, אז לא לפתוח.

זה אומר ששעות העבודה יכולות להיות לחוצות ולא שגרתיות, כמו זמן סידור שעוני שבת, או באמצע הכנת קיפוד פלסטלינה ביריד שבוע הספר.

זה אומר שלהיות ספונטני זה תכנון של חצי שנה מראש, כי לוח השנה זה הדבר הכי קדוש בקיבוץ.

זה אומר שהגוף שלך, הזמן שלך, והנייד שלך יכולים להיות מולאמים בכל רגע נתון לצורכי ציבור.

זה אומר להיות הורה פעיל בכל תחום, החל מהחתלה, וכלה בקליעת צמת שורש 4. (לא כולל הנקה).

זה אומר להרגיע שוב ושוב, שלאף אחד לא אכפת אם נפלה טעות כתיב בהודעה שנשלחה לעלון.

והכי חשוב, זה אומר להיות חלק בתרומה לקהילה, בעשייה החברתית, ובגיבוש הבין דורי, רק בלי כל הלחץ והתלונות.

והאמת, עדיף ככה. הן יותר טובות בזה מאיתנו.

ברקאי אפרתי

בשם שאר הגברים שמאחורי הקלעים..

עדרות הצ'יט בקיבוץ

זכינו לעצים מרשימים ותמירים בקיבוצינו ולשדרות עצים מכובדות. אך למרות יופיים, עלתה במחשבתי השאלה: האם מישוהו בודק את כשירות העצים בעמידתם בסופות?

האם העצים הזקנים והדקלים החולים שקרובים לכבישים ולבתי החברים אינם מהווים סכנה?

תפקידו של מי לעבור מעץ לעץ ולברר את כשירותו בעמידה בסופות?

ויפה שעה אחת קודם..

בתקווה שיהיו רק גשמי ברכה,

רותי יצרי

לסנדי ויעקב פרידמן ולכל המשפחה

ברכות להולדת הנכד

בן לדוריה וחיים פרידמן

איחולים לשמחות ולנחת!

פינת לשון (ד)

חשיבותו של המקף

אני מניח שכל ילד יודע, שבספרי התורה הנקראים בבתי הכנסת – לא קיימים לא הניקוד ולא טעמי המקרא, שנוספו כנראה רק לפני כאלף או 1100 שנים. והינה, באורח שאפשר לראותו כנס – הצליחו הקוראים בהם במשך אלפי השנים הראשונות, לקרוא נכונה ללא הניקוד. ויתרה מזו – עם ישראל התפזר בשבעים גלויות, ללא אמצעי תקשורת – ובכל זאת מספר ההבדלים שנוצרו בספרי התורה הוא קטן וניתן למנותו באצבעות יד אחת..

אנו נתרכז הפעם בחשיבותו של המקף, שאיני יודע אם עלינו לראותו כחלק מן הניקוד, או שמא שייך הוא לטעמי המקרא... בימינו מופרים שני סוגי מקף – המחבר והמפריד. בחומשים שלנו קיים רק המקף המחבר, שכשמו כן הוא: בין שתי מילים, ללא רווח לפניו ולא לאחריו. בחמשת הפסוקים הראשונים בתורה, אנו מוצאים שישה (!) מקפים. רובנו התרגלנו לתופעה זו, ואין אנו מקדישים לה תשומת לב מיוחדת. אך אם תשימו לב (ועין...), תבחינו למשל שבצירוף "ויהי-אור", ההטעמה במילה הראשונה הופכת להיות מלעיל. בעלי הקוראים יודעים זאת בוודאי. לא כל מקף גורם לתופעה זו, אלא רק אם המילה השניה היא בת הברה אחת, או מלעילית. בצירוף "יעזב-איש" (בי, כ"ד) – ההטעמה במילה הראשונה היא באות י', כי האות ע' מנוקדת בחטף-פתח שאינו נחשב כתנועה.

בימינו, כשאנו קוראים בעיתונות או בספרים, כמעט שאין אנו נתקלים במקף מחבר. המקף המפריד, שלהערכתי אומץ מלשונות לעז, שולט ביד רמה. לעיתים הוא משמש במקום סוגריים. משפט לדוגמא: "חברת התעופה שלנו עוסקת – פרט למקרים רפואיים דחופים – רק בטיסות פנים ארציות". לדאבונו, בעיתונות ימינו, משתבשים לעיתים המקפים – ואנו עלולים למצוא מקף מחבר במקום מפריד – וכן להיפך. לפעמים, טעות כזו עלולה לשנות גורלות, ואביא דוגמא (אל תקבלוה ברצינות..). בשיר הכבוד בסוף תפילות השבת, אנו מוצאים: "חבש כובע ישועה בראשו". אולי צפיתם בטלוויזיה בראשי כנופיות פשע, המובאים למשפט כשראשיהם עטורים בכיפה גדולה. הם סבורים כנראה, שיש לקרוא את הפסקה הנ"ל כך: חבש כובע – ישועה בראשו, בעוד הקרי הנכון הוא: חבש כובע-ישועה בראשו...

ואם כבר הזכרנו את שיר הכבוד, אספר משהו שאינו נוגע לצד הלשוני. הרב אלימלך בר שאול זצ"ל נהג לבקרנו מדי פעם בשבתות וכמובן ללמד שיעור או שניים. הוא שם לב שבסוף תפילת מוסף ישנם חברים ה"זריזים לדבר מצוה" – ומתחילים לקפל את טליתותיהם בעוד ארון הקודש פתוח ל"שיר הכבוד". הוא העיר (בעדינות, כדרכו) שאין זה לכבוד ספרי התורה. לכן אנו נוהגים, על פי עצתו, להקדים את שיר של יום ושיר הכבוד, כמנהג נוסח ספרד – לפני קריאת התורה.

חנן טולן

לתרצה ובני אורן, לדודה זיהי ולכל המשפחה
מלף טוב לנישואי פנינה צה"ל שי נוריאל
איחולים לבריאות, שמחות ונחת!

לכראלה ושלומיק קום ולכל המשפחה, ברכות להולדת הנינה
בת לשחר ולל מליאל, נכדה לריקי ונוצם קום
איחולים לשמחות ולנחת!

"שמונים ו-4 חולצה"

אנו מזמינות את כל חברי הגיל הרביעי לפרוייקט "שמונים ו-4" בגן רימון.
מטרת הפרוייקט היא חיבור בין הדור הצעיר לדור הוותיק בקיבוץ, ע"י מפגשים שבועיים,
מפגש אחד בכל שבוע (לפי כמות המעוניינים נדע כמה פגישות נקיים).

במפגשים:

- נספר סיפורים.
- נשיר שירים.
- נשחק במשחקים שונים.
- נצא לטייל ביחד ברחבי הקיבוץ.
- נאפה עוגות.
- ועוד ועוד..

כל מי מעוניין להצטרף אלינו למסע מרגש ומהנה מוזמן לפנות ל: יעל ניר 052-3362199

• חובה שיהיה לכל המשתתפים תו ירוק בתוקף.

שיהיה לכולנו בהנאה ובהצלחה!

רותי לזר, מנהלת כר"ש, יפעת וקנין, מנהלת הא"ל הרק
יצל ניר, אנת אן רימון

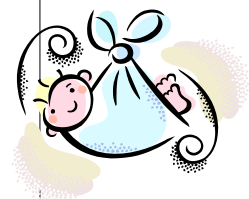
לאייין ויהודה סימון ולכל המשפחה
ברכות לבר המצווה של הנכד
אריאל - בנס של חצית ואיזיק בנס
איחולים לשמחות ולנחת!

לשרה ואשר צהרון, לשושנה וראובן ולכל המשפחה
ברכות לנישואי הבת-נכדה
שלומציון צה"ל יונה חנן
איחולים לשמחות ולנחת!

למתוקה ואיזיק לייכטר ולכל המשפחה
ברכות להולדת הנכד - מצין
בנס של נאה ואבינועם לייכטר
איחולים לשמחות ולנחת!

חדש יא'נו כקדמ

בשעה טובה ומבורכת החילונו את שנת החינוך תשפ"ב, בחברת הנוער, בתפוסה מלאה. 48 חניכות. אין מיטה פנויה, וישנה אף רשימת המתנה לחלק מן הכיתות.

מצב אידיאלי זה, אינו רק בזכות מאמצינו למלא את השורות ולהגיע לכאלה הזקוקות לנו, אלא גם כתופעת לוואי הרסנית של מגיפת הקורונה שהפילה "חללים" רבים במערכת החינוך- תלמידים רבים בכל הארץ, שהלכו לאיבוד ומתקשים להיקלט חזרה במערכת בתי הספר.

כך או כך, אנו מתקדמים במלוא המרץ, תוך תחלופה טבעית של חלק מן הצוות הוותיק בצוות חדש. הכשרנו את המקלחת הציבורית הישנה למרכז טיפולים חדש, הגדלנו את מספר העו"סיות והמטפלות, תוך גיוון דרכי טיפול שונות, הכנסנו תוכניות חדשות לצוות, מערכת ענפה של חוגים, ועוד.. 41 חניכות לומדות היום ב"אמית דתי טכנולוגי באשקלון", 5 חניכות ב"נריה בנות" במועצה, ו-2 מסיימות יב' בשדרות.

בצד כל אלה, שמנו לעצמנו מטרה גדולה מאד - חידוש הקשר של החניכות עם הקיבוץ. קשר שנגדע באבחת קורונה אחת.. ובתוך מטרה גדולה זו, היעד המרכזי הוא חידוש המשפחות המארחות.

זה כשנה וחצי שמוסד מפואר זה נעלם מחיינו, ואנו חשים את החוסר הגדול. למשפחות המארחות תפקיד משמעותי ביותר במערך החינוכי של הפנימייה, מזוויות רבות מאד. החל מעוד אפיק קשר לקיבוץ ולאנשיו, דרך הדוגמא והמודל להתנהלות משפחה שלמה ובריאה, לאותן אלה שלא זכו, ועד מקום שקט שמאפשר קצת ניקוי ראש מהמולת הפנימייה. אנו ערים לכך, שבתקופה האחרונה שקדמה לקורונה היו לא מעט תסכולים למשפחות, שחשו שהקשר עם הבנות והחיבור לצוות לא היו מספיק משמעותיים.

השקענו מחשבה איך לעשות זאת נכון יותר, ולאפשר למשפחות להיות שותפות בנתינה האישית, יחד עם הנתינה הקהילתית העצומה שסעד כקיבוץ נותן. זה אתגר משפחתי, בצד תחושת סיפוק גדולה. יש לנו כעת רק מחצית ממספר המשפחות הנדרשות, ואנו במהלך גיוס של משפחות נוספות. ברור לנו העומס הגדול שנוצר גם בזכות גרעין צב"ר החביב שהגיע, המשפחתון, ושאר הזמניים המתארחים בלב אוהב ופתוח אצל משפחות. אולם אנו קוראים למשפחות בכל זאת לראות את נקודת חן כיעד נתינה, וכפרוייקט קהילתי שראוי להיות מושקעים בו ברמה המשפחתית.

ביום שלישי הקרוב, יג' בחשוון, ה' 19/10, בשעה 20:00, נקיים אצלנו במועדון "נקודת חן" ערב למשפחות המארחות המתחילות אתנו, בימים אלה, את התהליך, בו נכיר את הנעשה בפנימייה מקרוב. נשמח מאד לבואן, ונשמח עוד יותר אם תצטרפנה לפגישה משפחות נוספות המעוניינות לבחון את הדברים. בערב זה נרחיב קצת על הפנימייה, על תפקיד המשפחה המארחת, על המורכבות ועל הסיפוק, על דרכי ההתקשרות והתמיכה של הצוות, ועוד..

בערב תשתתפנה חלק מהעו"סיות שלנו, רכזות, ובעלות תפקידים נוספים. ממש מחכים לכם, ומצפים מאד לבואכם.

צפר - בשם כל הנחות

לילדיה וישראל קלרי מלף טוב להולדת הבת
לאורלי ויונתן וידס ולכל המשפחה
איחולים לאהבות ולנחת!

"עושה ואלהי אלהי תורה"

לכבוד חתני תורה ובראשית בבית הכנסת –

שעה ואביבה לב ויאיר ומוריה אריאל,

ולכבוד סיום לימוד מסכת "פסחים"

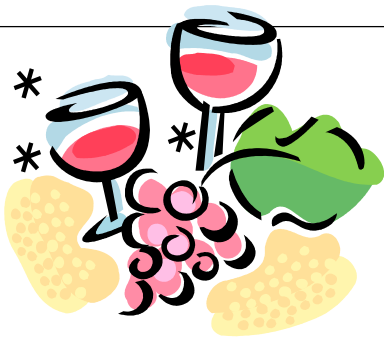
בשיעור 'העמוד היומי',

נקיים קידוש ברחבת בית הכנסת

מיד לאחר התפילה.

מוזמנים בשמחה!

ואצאת דת

לימוד הורית וילדים

הורים וילדים יקרים!

השבוע אי"ה נסיים את לימוד כרך א' של "פניני הלכה – ברכות" זאת ההזדמנות לעשות חזרה למי שסיים, ולמי שלא, לתת גז..

במוצאי שבת זו (פרשת 'לך לך') נערוך "סיום"

בשעה 19:30 ב'מועדון לחבר'

כולם מוזמנים (עם סמארטפונים!)

החל מהשבת הבאה, נצלול יחד אל לימוד הלכות "שמיטה ויובל"!

הורים וילדים מוזמנים להצטרף לקבוצת הלומדים,

וליהנות יחד מזמן של לימוד קצר ומעניין!

מחכים לכולם!

הצוות הארצי

חדשות רבות:

- טעות לעולם חוזרת... בעלון הקודם נפלה טעות בתאריך של 'מירוץ סעד'. המירוץ יתקיים ביום חמישי הקרוב, ה' 21/10. פרטים נוספים יפורסמו ב'קהילנטי' ובתאי הדואר.
- "איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא..." (נתן יונתן) - במלאות 26 שנים לרצח יצחק רבין, נקיים ערב לזכרו, **ביום שני הקרוב, י"ב בחשוון, ה' 18/10, בשעה 20:30 – ב'מועדון לחבר'.** בערב נצפה בסרט "ימים נוראים" ולאחריו נקיים פאנל קצר.
- ימים נוראים** הוא סרט דרמה ומותחן פסיכולוגי-פוליטי ישראלי משנת 2019 של הבמאי ירון זילברמן. הסרט עוקב אחר האירועים שהובילו לרצח יצחק רבין מנקודת מבטו של הרוצח יגאל עמיר. הוא נכתב על ידי רון לשם, ביחד עם זילברמן ויאיר היזמי. הסרט הוקרן בבכורה עולמית בפסטיבל טורונטו. זוכה פרס אופיר לסרט העלילתי הטוב ביותר לשנת 2019. אורך הסרט: 123 דקות.

מיכל אפרתי